

христiянитѣ, и да ты ловятъ и затварятъ,
тъ уловили и консула Святаго Димитрія
(понеже той неискалъ никакъ да ся жрые,
но на едно съ другытъ открыто извършвалъ
сповѣданiето си и на едно съ другытъ при-
сѣдствувалъ на богомолиѣ) и заведего при
Максими́на, като най-гольмъ ловѣцѣтъ
ся надѣяли, че ще ся благодари много
Кесарѣтъ, и така ся грижали дѣто да
имъ неизбѣгни нито единъ отъ христiян-
нитѣ, съ които е имало по важны лица,
и чиновницы.

Насилникѣтъ тогазы былъ въ поприще-
то на двоборцѣтъ, дѣто сѣся намѣрвали
всичкытъ идолопоклоницы въ амфитеатрѣтъ
и Максими́нъ заповѣдалъ особно за кон-
сула да го пазятъ въ здраво въ банькѣтъ
която была близу до попрището (стадионъ)
и да го мжчатъ съ различни оръдiя.

Като гледамы, каквы сѣж были длѣжно-
ститѣ на върховнiйтѣ консулъ (Ѳпатосъ),
такъвъ консулъ е былъ святой Димитрій;
и че е обичалъ своето отечество, може да
заклучимъ, по това дѣто е усърдно вою-